

9 ZASTAVENÍ NA RAKOVSKÉHO CHODNÍKU (HISTORICKO-PRÍRODOVEDNÝ NÁUČNÝ CHODNÍK)

I3

HROBKA RODINY RAKOVSKÝCH



Anton Rakovský získané dôchodky nevyužíval iba na svoje početné radovánky, ale z úcty k predkom nechal na Skalke v roku 1912 postaviť honosnú kryptu, kde našli posledný odpočinok nielen jeho rodičia i brat, ale v ktorej mal byť neskôr pochovaný aj on sám. Žiaľ, nikdy sa tak nestalo. Zomrel sám v penzióne v Čachticiach 7. januára 1956 slobodný, bezmajetný a bezdetný, vzdialený od hrobu svojich rodičov, sedem rokov po tom, ako mu štát socializoval majetok.

Podľa nápisu na sokli východného (zadného) priečelia za autora hrobky treba považovať správcu majetku Jozefa Kreuzu. Originálne plány hrobky, ani plány pôvodnej úpravy kontaktného územia sa pravdepodobne nezachovali.

Hrobka je historizujúca nadzemná centrálna stavba s pôdorysom v tvare gréckeho kríža. Vnútorňý objem severného a južného ramena bol vyhradený kójam pre uloženie šiestich rakiev (na každej strane 3 nad sebou), vo vnútrajšku východného ramena bol pred vyplnením pravdepodobne umiestnený oltár alebo aspoň jeho náznak.

V minulosti – do roku 2008 bola hrobka majetkom Trenčianskeho samosprávneho kraja. Po delimitácii sa dostal do vlastníctva Obce Kočovce. Bývalý vlastník sa o hrobku nestaral, čo viedlo k jej devastovaniu zo strany vandalov a následnému chátraniu vplyvom poveternostných podmienok. Prvú etapu opravy strechy zrealizovala obec v r. 1996 aj napriek tomu, že nebola vlastníkom objektu a hrobku znepriístupnila verejnosti. V tom období boli aj telesné pozostatky z hrobky uložené na cintorín v Kočovciach. V júni až októbri r. 2010 prebehla vďaka nadačnému grantu VÚB „Poklady môjho srdca“ a financiám z rozpočtu obce čiastočná rekonštrukcia objektu, ktorej predmetom bolo: opraviť strechu, aby sa predišlo ďalšiemu zatekaniu a devastovaniu interiéru, zabrániť vstupu nepovolaným osobám a vtáctvu osadením okien, zrekonštruovať oporný múr a tým zabrániť rozoberaniu a devastovaniu, zrezať náletové dreviny v blízkosti hrobky, ktoré by mohli pri silných vetroch poškodiť strechu.

Po otvorení strechy bol nájdený odkaz tých, ktorí sa v minulosti pokúšali o záchranu hrobky. Boli to bratia Šteineckerovci v roku 1996 v čase richtárovania RNDr. Jozefa Ševcecha. Úsporné dielo dlho nevydržalo, zničil ho zub času. Terový papier – provizórnu krytinu roztrhal vietor a padajúce konáre z okolitých stromov, vandali a tiež konáre zničili sklá na oknách. Dosky prehlipli a zatekanie nosnej konštrukcie strechy a interiéru pokračovalo. Odborné práce na hrobke v rámci nadačného programu VÚB „Poklady môjho srdca“ vykonával pán Štefan Vazovan z Beckova – majster, ktorý robil rekonštrukcie mnohých výškových sakrálnych stavieb na Slovensku.

Vedenie obce sa snaží nájsť ďalšie finančné prostriedky na realizáciu rekonštrukcie interiéru, ďalšej fázy záchranu nášho kultúrneho dedičstva.

